

nogle Mænd om at træde sammen for at tage Bestemmelserne om Ferskvandsfiskeriet under Dvervejelse. Saa snart jeg modtager en Betænkning fra denne Kommission, vil jeg udarbejde et Forslag til en saadan Lov, som da vil blive foreslaaet. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Frederiksen) udtalte, at det havde forundret ham, at Ministeren havde tilladt sig, fundet det passende at udtale i Bemærkningerne til det fremlagte Forslag, at der ikke var afgivet nogen Betænkning fra Udvalget i Fjor, og jeg havde det Indtryk, at den Omstændighed, at det ærede Medlem ophøjlig opfattede dette som en Tilfidsbetænkning, noget paavirkende de Udtalelser, hvormed det ærede Medlem har fundet Anledning til at indlede denne Sags Behandling. Det er mig derfor om at gøre at overhinde det ærede Medlem om, at der i den Omstændighed, at Bemærkningerne udtale, at der ikke foreligger nogen Betænkning om Sagen fra det Udvalg, der blev nedsat i forrige Rigsdagsamling, ikke ligger den allernærmeste Tilfidsbetænkning af, at man ikke skulde høre den foreløbige Betænkning, som er afgivet af Udvalget, fuld Anerkendelse, noget saadant ligger ikke deri. Jeg tror ikke det ærede Medlem kan finde et eneste Eksempel paa, at man, hvor der fra Regeringens Side har været fremsat et Lovforslag, som tidligere har været til Behandling i Rigsdagen, og hvor der har været afgivet en foreløbig Betænkning, da har paaberaabt sig denne foreløbige Betænkning, saaledes som man ellers henviser til afgivne Betænkninger. Foreløbige Betænkninger blive jo ikke betragtede som Betænkninger i den Forstand, at de kunne behandles i Rigsdagen. En foreløbig Betænkning kan ikke lægges til Grund for et Lovforslags 2den Behandling, og det er derfor fuldstændig berettiget, at man betragter en foreløbig Betænkning som ikke værende nogen Betænkning. Det er kun dette ganske faktiske Forhold, som har givet Anledning til den Bemærkning, at der ikke er afgivet nogen Betænkning, og det skulde gøre mig meget ondt, om det ærede Medlem, hvis Interesse for Fiskerilovgivning er saa stor, og har givet sig saa mange værdifulde Udslag, fordi man ikke her har anført den foreløbige Betænkning, skulde blive mindre tilbøjelig til at yde sin Bistand til hele Spørgsmaalets Løsning. Det ærede Medlem udtalte, at det endvidere var urigtigt, at der ikke ved Lovforslagets fornyede Fremførelse var blevet taget Hensyn til de Ting, som det ærede Medlem mente vare beviste gennem den foreløbige Betænkning, og hvede navnlig, at der burde have været ført et Bevis for, at det, som

det ærede Medlem kaldte Vækstteorien, og som det ærede Medlem mente var det, hvorpaa Regeringsforslaget er bygget, var rigtigt. Det ærede Medlem gjorde nemlig gældende, at det ved den foreløbige Betænkning var bevist, at Rødspætterne i Rattegat ikke vare blevne mindre i Løbet af de sidste 10 Aar, mens dette Synspunkt jo var gjort gældende i den Beretning fra den biologiske Station, som Regeringen havde bygget sit Forslag paa. Det er imidlertid ikke saa, at de statistiske Oplysninger, som den foreløbige Betænkning har givet om Spørgsmaalet, paa nogen Maade kunne siges at være bevisende for Rigtigheden af det Standpunkt, som det ærede Medlem indtager. De Oplysninger, som vare til Raadighed for Udvalget, have jo været af en overordentlig spredt Bestaendighed, de ere jo kun støttede paa ret tilfældige Meddelelser i Fiskeritidenderne, fra Fiskere og Fiskehandlere, Meddelelser, som ikke ere samlede sammen med det Formaal for Dje at afgøre, hvorledes Forholdet med Hensyn til Rødspætternes Størrelse har udviklet sig. Disse Oplysninger ere i Virkeligheden alt for lidet talrige og alt for lidet udtømmende med Hensyn til de enkelte Lokaliteter til, at man derpaa er i Stand til at bygge nogen som helst Slutning. Der er kun et eneste af de Steder, som der henvises til, nemlig Herthas Flak, hvorom der findes Oplysninger i denne Meddelelse, som kunne siges at være ret betydelige, ret talrige. Der kunde maaske paa dette Punkt udbringes nogle værdifulde Slutninger, men nu er Sagen den, at naar man sammenstiller Oplysningerne om Størrelsen af Rødspætter, som ere fangne paa Herthas Flak, viser det sig, at i 1889 var Middelvægten pr. Snes 16,5 Pd., i 1891 14,5 Pd., i 1892 13,7 Pd., i 1893 11, Pd., i 1894 11, Pd., i 1895 13,5 Pd. Jeg har kun villet anføre dette for at vise, hvor kunstigt det er at gøre en Slutning paa Oplysninger, som dels ikke ere indsamlede med dette bestemte Maal for Dje og dels ikke ere indsamlede i saadan Mængde, at der virkelig paa dem kan bygges en Slutning, som har reel Betydning. Naar saa det ærede Medlem endvidere mente, at jeg selv i mine Udtalelser ved Fremlæggelsen af Forslaget skulde have anstødt Vækstteorien, derved, at jeg havde udtalt, at i Missum Bredning havde det vist sig, at der voksede Rødspætten ikke, at der kunde det ikke nytte at frede den, for der blev den ikke større, saa ligger der virkelig ikke deri nogen som helst Tilbagekaldelse af Vækstteorien. Hvis det ærede Medlem nemlig havde læst videre i Rigsdagstidenden og efterset, hvad jeg havde sagt ved Fremlæg-